

Okoličani!

Prihodnjo nedeljo, to je dne 30. t. m. boste zopet volili svoje zastopnike v mestni in deželni zbor, kateri bodo imeli veliko nalogo, braniti okoliščine in narodne pravice. Dosedanji poslanci razen enega v I. okraju, g. Strudthoffa, kterega je izvolila plačana stranka, ki je bil naš nasprotnik, potezali so se možato za okoliške in narodne interese, nasprotnik pa je škodoval vselej, ker je glasoval z našimi najhujšimi nasprotniki, ki hočejo nas polasčiti in pripraviti za „Italiro irredento“.

Brezvestno gospodarstvo razpuščenega mestnega in deželnega zbora in protiaustrijsko očito postopanje večine, naj bo vsace-mu v spomin, da se je nakopičilo toliko dolga, da ga bodeta Trst in okolica težko plačala kajti, rabili so se krvavi okoliški zulji za stvari, ktere vsak potrato imenuje. Da je lahonska stranka na slabem glasu, kaže uže to, da vselej za volitve mnogo denarja potrasa, kupuje glasove, plačuje agitatorje in obeča celo po okolici zlate gradove.

Okoličani pazite, komu zaupate svoje zadeve in potrebe, nasprotnik se ne bode menil za vas, le oni, kateri ljubij narod, gotovo bo ljubil vas in bo vestno vaše pravice zahteval in vi ga boste spoštovali. Pazite na dan volitve, ako bi magistratovi beriči volilce vkup vlačili in jih z vozi dovaželi, to morate tekoj zabraniti, ker beriči in vradniki se ne smejo vtikati v volitve.

Ker bodete kaj tacega videli, naznanite precej vladnemu komisarju, ki bode pri vo, litrah, da prepove tako postopanje in se pritoži predsedniku knmisiije.

Pazite, da boste imena poslancev prav pisali, kakor so pisana v volilni knjigi; ako ima kedo kako drugo ime zapisano, naj ga izhrise in zapiše sam ali si da po prijatelju zapisati ime domačega kandidata. — Opozoriti moramo vse rodoljube, naj pazijo na dvomljive in nevedne volilce in jih pozivljajo k volitvi ter jim vpisujejo na glasovnice pravo ime i. t. d.

Na dan volitve mora vsak pravi rodoljub paziti na volilce, s čem občujejo, kam jih kedo poziva, vedno mora takim za hrbtom biti, opominjati jih in nasprotnikom otimati. Ako zapazi kedo, da se plača glas ali da se za vino plačuje, precej mu je treba prič iskati, da se volitve, ako bi se za narodno stran slabo izvršile, ovržejo. Okoličani, pokažite zdaj, ko gleda slovanski svet na vas, da ste vredni biti imenovani prednja straža Slovenije in Avstrije, da ste spoštovanja vredni.

Naloga Avstrije na Adriji.

Človek se uči, dokler živi, to je stara prislovica in vselej ga skušnje modre, posebno ako imajo slabe nasledke. Vsaka šola je draga, za uk je treba trositi denar in marsiktero muko prebiti; le oni, ki se je v tej šoli izšolal, postane dober gospodar in previden računar.

Ta članek je namenjen tržaškim volitvam, ktere so morda najvažnije v državi in ki slikojo s živimi barvami zanemasarjenje državnega aparata pred leti, ko se je vko-reninilo strupeno lahonstvo pod zaščito državnih organov.

Od desetih let sem je imela vlada polno tvarine, ktera bi jo bila morala izmodriti, toda po stari navadi je grešila s tem naj več, da je zanemarjala slovanski element, ki je vedno zvest dinastiji.

Lahonstvo drzno dviga vršičke, korenike so močno zasajene, da jih državno kopalno ne iztrebi, ako jih slovanski element ne vduši. Vedno se je podpirala laška stranka, na Slovence se ni ozira jemalo, bili so vladi, bog ve iz kakega vzroka, zoperni, menda najholj zato, ker so Slovani. — Bodi si v uradu, ali katerej koli državnej službi, maučž je imel vsak, kterega je rodila slovanska mati, ako ni sovražil lastne krvi, lastnega naroda.

Da se ta greh od vladnih organov še danes skoro povsod, posebno na Kranjskem, Štorskem in Koroškem, brezobzirno nadaljuje, to je žalostna resnica.

Dokazov je na tisoče in ako bi kedaj kak statist hotel posebno knjigo o tem napisati, moral bi jej dati ime: „Slovenci na mučeniški klopi“. Da je Trst razvpito lahonsko gnezdo, kedo je to zakrivil? nesrečni vladni organi, kateri so z mrežo na polji po žitu ribe lovili, po drugem kraji pa so jim volkovi ubajali.

Danes nastavlja vlada skrbno mreže v drugi kraj v studeno vodo in še ni prišla do pravega sredstva, to uči vlado skrivna družba „Italia irredenta“, ki nikdar ne kaže najmanjše demonstracije proti Slovanom in to je kazalo, namigljaj, da le Slovanstvo more zatreti, ako ga vlada podpira, vse skrivne nakane škodljive stranke ta in onkraj meje. Razkosan je naš narod v pet delov, v vsakej deželi se dela z našim narodom drugače; kakor lečniki mrzlico zdravijo pri vsacem bolniku drugače, enako delajo državni ko lovodji po raznih deželah z našim ubogim razkosanim a čilim narodičem, In ako ravno se na Tržaškem z Slovenci pravičnije postopa, vendar to ne zadovoljuje narodu, ker je narod edin, enih misli in enega čuta, in niso posamezni oddelki zadovoljni, ako se enemu vlada dobrika, mej tem pa zatira po svoje sistemi druge oddelke. Vsi trpeti, ali vsi svobodo uživati, to je zdravega naroda geslo, s kterim doseže gotovo svoj cil pri vseh zaprekah in ovirah.

Uže večkrat smo na tem mestu izrekli to, danes ponavljamo, naj naše besede najdejo v vladnih krogih posluš in resen prevdarek, da si Avstrija le takrat zagotovi južne meje, kadar ustreže slovanskega naroda želji, ktero je izrekel tisoč in tisoč krat pod milim nebom, da nam da „zedinjeno Slovenijo“, ktera bo močen nasip na euguter imponirala Italiji, kajiti to bi bila druga „Črnagora“ v Avstriji. Volitve bi imele drug obraz in gotovo je, da ne bi pokale petarde po Trstu, ampak vladala bi

zadovoljnost in napredek v trgovini bi od leta do leta zdatno pospeševal državno blagostanje.

To je prihodnja naloga Avstrije na Adriji, vse drugo je le potrata časa, sebi v škodo, nevarnemu sosedu v korist, slovanskemu narodu huda skušnja plemenitij zvestobe, ki jo rod za rodom goji da svojega vladarja. — Predručati se mora mnogo v Trstu, radikalni pripomočki se morajo rabiti, naj se da našem narodu, kar je njegovega; ne zahtevamo, da bi se nam posebne milosti delile, „enakopravnost“ naj bode resnica, naj se opusti dvojna mera, vseu enako, in naše želje bodo spolnjene.

Naj se slavna vlada poduči pri izidu sedanjih volitev; doslej se je brezobzirno ravnalo, odslej naj se ravna pravično.

Osoda, ki goni časa koló, osreči naš narod, prinese mu svobodo, da se razvije, in omika.

Osoda, bodi mila mali vejici slovanskega debla, donašaj mu soka za plod. — Ljudski glas je božji glas, to naj vlada prevdari, da izvrši prihodnjo nalogo na obalih sinje Adrije, kjer zvesti Slovenec krepko na prednej straži dvigajo prapor za narod in cesarja.

Ustna izročila o mestu Trstu.

Nacrtał J. dr. Loser, prevel A. V.

(Dalje in Konec).

Izročilo je tudi to, da je bil kraj, kjer so ti svetniki bili mučeni in kjer so umirali, na sedanjem „lipskem trgu“ (Piazza Lipsia). Tam blizu je bila tudi cerkev „sv. mučenikov“, katero so v sedanjem stoletji podrli. V tej cerkvi so se dolgo hranili sveti ostanki verskih junakov.

Izročilo je dalje tudi, da so imeli prvi tržaški kristijani svoja shajališča tam, kjer je bila hiša svetnic Evfemije in Tekle, to je blizu tam, kjer se je pozneje postavila cerkev „sv. Marije Velike“ (S. Maria Maggiore).

Trdijo nekateri, da je bila prva tržaška stolna cerkev postavljena prav tam, kjer je bila hiša onih dveh ss. devic. Na tem mestu je pozneje bila cerkev „sv. Silvestra“, katero so pred sto leti katoliki Helvetikom prodali.

3. *Helebarda**) mestni grb. Eden izmej proprej imenovanih svetnikov (ki pa nij v Trstu umrl) je bil Sergij, vojaški tribun. Pobožno izročilo pravi, da je Sergij, ko je odpotoval na vzhodnje dežele, zagotovil svojim prijateljem, dati jim kako znamenje, ako umre za vero, in da je na dan njegovega mučenja v Armeniji padla njegova helebarda s podnebja v Trst. To helebarda so s pobožnostjo pobrali in shranili in postala je potem mestni grb.

4. *Od sv. trupel, ki so bila iz Trsta v Grad prenešena.* Starodavna tradicija pripoveduje, da so v nekdanji cerkvi „sv. mu-

* Helebarda bojna sekira, ki na obe strani reže.

čenukov" (ss. Martiri), ki je bila precej nad znožjem grička pri lipskem trgu, počivale kosti mnogih vernih mučenikov in med temi tudi one mestnih patronov.

Ta trupla so bila potem prenesena v baziliko sv. Justa, kar je po dokumentih dokazano. Toda, neko izročilo, izvirajoče od tega, ker so l. 1859. v stolni cerkvi v altariji sv. Lazarja našli neko tenko svinčeno ploščico, hoče, da se je l. 568. ko so se Longobardi tem krajem bližali, oglejski patrijarh Paolino preselil v Grad. Ta patrijarh je baje po duhovnu Germinijanu ukazal prinesiti iz Trsta telesa 42. [sv. mučenikov, da bi ž njimi obogatil baziliko v Gradu.

Zgoraj omenjena svinčena ploščica priča, da so bili ne le zaradi strahu pred vojsko, temuč tudi pred človeško lakomnostjo ostanki sv. Zenona, sv. Justine in še necega tretjega svetnika skrivaj vzeti iz velikega altarja cerkve „sv. mučenikov“, in shranjeni v stolni cerkvi. Ta dogodba je dovoljna padlaga izročilo o prenesenju onih 42 mučenikov po patrijarhovi zapovedi.

Napis, ki se nabaja v cerkvi sv. Ivana devinskega, omenja nekega *Germana*, kateri je iz strahu pred „Ungari“ tam skrill več trupel svetnikov. „Ta trupla“, pravi napis, so našli še le 500 in morda še več let pozneje, o času patrijarha Voldorika“, to je proti koncu XI. stoletja. Oni napis se najbrže nanaša na trupla naših svetnikov, skrita po „Germinijanu“ iz straha pred Longobardi, kateri so prišli iz Panonije, pozneje „Ungaria“ imenovane. Dobe se tu popolnem vjemajo, in zgoraj omenjena imena so se tudi prav lahko zamenjala, vendar pa v nekem pomenu iste osebe predočujejo.

5. O sv. Antonu padovanskem. Blizu cerkve sv. „Mučenikov“ je že v XII. stoletju bilo Benediktinsko poslopje (ospizio), pa dokazano nij, da bi pred XIII. stoletjem bilo imelo tudi samostanske celice. Kaže se, da je sv. Anton, imenovan padovanski, ko je l. 1226 pregl. doval Trst in druge isterske kraje, ustanovil samostan sv. Frančiška pred vratmi „Cavana“, prav tam, kjer je sedaj „lipski terg“. Vsakako je gotovo, da je bil samostan leta 1329 dogotovljen in da so v tej cerkvi s posebno gorečnostjo častili sv. Antona. Da so tržaški patriciji to cerkev posebno ljubili to pričajo še zdaj obstoječi altariji in to, da so si takaj omislili družinske rakve in ustanovili posebno pobožno družbo, h katerej se niso smeli sprejemati drugi razen sorodnikov slovečih trinajsterih starodavnih družin.

Naj bi ta prva poskušnja provzročila, da bi se z drugih pomočjo stvar z boljšim vspehom v novič predelala.

Grozovita nesreča v Segedinu.

Madžari so jako žanemarjeno ljudstvo posebno kar se tiče gospodarstva, oni prepuščajo le Bogu, naj on vlada in vodi vse, pa Bog se tudi naveliča, ako si človek neče pomagati.

Tako je bilo tudi v Segedinu; to mesto, ki ima 70 tisoč prebivalcev, danes je groblja, na tisoče mrtvih pokriva posute hiše. Memo mesta teče velika reka Tisa, ta je vsled kopnelega snega zelo narastla, pretrgala po noči nasipe, ki se niso za časa po potrebi popravljali, ter se z grmečimi volovi hipoma v mesto vdrla. Strelji topov ob dveh po polu noči so oznanjevali nesrečo; po cerkvah je zvonilo, luči so po mestu vgasnole in vse zmešano ljudstvo se je drenjalo po ulicah, ktere je voda vedno bolj in bolj zalivala. Oče je iskal otrok, otroci so kričali po roditeljih, vsak je hotel v sili kaj resiti, drug je na polu nag bežal, vihar je tulil, povodenj je strašno rastla ter sabo jemala begoče ljudi, hiše so na kup padale, ljudje po strehah na pomoč klicali in pogreznolo se je v merzli grob na tisoče starih in mladih, od 10000 hiš je razrušenih nad 9000.

Strašne dogodbe se pišejo od tam, kako se je prebivalstvo z smrtjo borilo, ženske in otroci posebno. Da bi se bilo za varstvo mesta prej skrbelo z močnim nasipom, kakor je to po Laškem, gotovo ne bi se bila taka nesreča pripetila.

Naj bi ta žalostna nesreča, katera mora srce vsacega človeka pretresti, Madžare z modrila, da bi dali slovo svojemu napuhu i bolj skrbeli za blagostanje svojega ljudstva; naj bi jim ohladila preveliko ljubezen do Turkov i pokopala globoko sovraštvo do Slovanov.

Presvitli cesar sam je obiskal ta nesrečni kraj, ves ganjen je tolažil uboge rešence, sam je daroval obilo pomoč ter ukazal, da se nabirajo milodari po vsem cesarstvu za Segedince i da se denar, ki se je namenil za praznovanje srebernega njegovega ženitovanja, obrne v polajšanje grozne reve, katero je napravila grozovita povodenj.

Dopisi.

V Dolini 17. marcija.

Poterjeno je naše „Bralno društvo“, To se vé, da je vsak občan vesel novega društva, ker mi daje veliko nado.

Minolo nedeljo se je skical osnovalni odbor in po kratkem posvetovanju se sklenole, naj vsak ud osn. odbora povabi poštene ljudi v društvo.

Pri tej priliki naj bode to naznanjeno onim našim sosedom, s kojimi ne bi utegnoli začasni odborniki govoriti.

V nedeljo po polu dne bo občni zbor — a še popred se bodo vpisovali udje. Volil se bo stalni odbor in predsednik. Posvetovalo se bo tudi radi časnikov itd.

Naj Vam še nasnanim, da upamo v kratkem postaviti spominek na mesto, kder je bil oder na dan taborja. Mizli se postaviti par sežnjevisok obelisk s primernim napisom, obranjen z železno mrežo. — To bo večer in lep spomin v čast občini, pa tudi društvu „Edinost“.

Kakor v vseh koristnih stvareh, tako se o tem naj več trudi veleč. g. dekan, izvrsten dužni poštir, pravi oše svojim podložnikom in vrl. narodajak.

Kritični politični pregled.

Delegaciji ste letošnja dela izvršile in privolile, kar je zahtevalo ministerstvo; prihodnjič pridejo drugi možje v delegacije, ker tudi državni zbor po novih volitvah drugo podobo dobi.

Ta teden se je odprl zopet državni zbor na Dunaji; prva njegova naloga je organizacija računstva in kontrole, potem pride na vrsto proračun za tekoče leto i s tem menda sklence šestletne seje.

Grof Taaffe nij brez dela i znamenja kažó, da trdo stoji; njegova rodbina se je uže preselila iz Insbruka na Dunaj; govori se tudi, da se pogaja s Čehi i Poljaki ter da misli po novih volitvah v državni zbor sestaviti novo ministerstvo.

Ruska vojska zapušča Rumelijo in Bulgarijo, prvo deželo posedajo turški vojaci, Bulgari pa iz nje beže, ker so Turki uže začeli počenjati grozovitosti; nova vstaja utegne tam zopet nastati in albanski zavezniki se uže pripravljajo, da planejo na spomlad z gor v macedonske ravnine.

Pogajanje grške vlade s turško zaradi odstopa nekaterih pokrajin nij imelo nikacega vspeha, Turci so odbili vsa grška zahtevanja i tako ostane grška na cedilu, ker je hotela, da bi jej brez boja pečene ptice v usta letele. Dobila je pa Grška še družega nasprotnika, Albanci so jej namreč naznanili, da jej z lepa ne dadé ni pedí zemlje, ampak da bodo svojo zemljo branili do zadnje kaplje krvi, in albanska beseda je moška beseda, ker so rodoljubje in junaci od nog do brade.

Angleška bojna slava je utonila kakor luknjasta ladija. Lansko leto so se toliko bahali, zdaj pa jih Avfgani tolčejo i pode s zemljo, v katero so kakor roparji planoli, in v Afriki jim preti popolnoma poguba. Prav je tem napuha polnim kramarjem, ki hočejo ves svet odreti.

Domače stvari.

Volitev četrtega razreda v tržaško mestno in deželno svetovalstvo. Progresovci so zmagali, voljenih je vseh dvanajst od njih nasvetovanih mož, vendar z manjšo večino, nego je bilo to pri zadnjih volitvah. Oddalo se je 866 glasovnic in izvoljeni so bili z 567 do 826 glasovi. Ker se nobena stranka nij progresovcem nasproti postavila, zato se nij čuditi tacemu izidn. Po tej volitvi soditi utegnejo progresovci v družih razredih, vzlasti v tretjem i prvem propasti, ako se to zgodí, potem zgubé v Italijo skileči poslanci večino, ker je uže zdaj gotovo, da bodo okoličani v vseh okrajih narodnjake volili, v nekaterih

skoraj soglasno; s tem dadè sijajen izgled drugim Slovencem, svoje ime pa oslavijo pred svetom.

Pozor volilci. Progresova stranka dela zase neumorno, ko drugi spe. Na stopnicah počene kalibe sl. magistrata stoji lahonski cvet, ter volilec iz rok jemlje glasovnice in jih zamenja z drugimi, na kterih so uže vpisana imena progresove stranke, posebno se o tem odlikuje direktor prodajalnice porcelana g. Pelisa zraven kavane „Stella polare“.

Zajem 1 milijon 6 krat sto tisoč goldinarjev, ktereга vzame na posodo tržiško mestno svetovalstvo, dobil je najvišje potrjenje.

Ta zajem je najboljši dokaz, kako brezvestno in lahkomišljeno je gospodarila lahonska stranka, ker je zapravila toliko denarja ubogih davkoplačevalcev in siromaških okoličanov, kterih krvavi žulji so se rabili za strankarske namene. S tem poludrugim milijonom se še le poravnajo stare kljuge; ako hoče potem mestno svetovalstvo dobro gospodariti, mora vzeti zopet toliko na posodo, da pokrije druge dolgove. Tu imate izgled, volilci v Trstu in okolici, zdaj ob času volitev, da izvolite može, ki bodo znali vestno in umno gospodariti. Lahonska stranka ni za nas, ona škili v Italijo in vošimo jej srečno pot, ako svoja kopita onkraj Adrije odnese.

Vojaška stava se prične letos na Primorskem 1. aprila in bode trajala dva meseca ter se poredoma vršila v vseh sodniških okrajih. — Pri tej priliki moramo omeniti, da je dotična postava še jako malo znana po kmetih in da se zaradi tega godé ljudem dostikrat velike krivice, in da nepošteni pisarji to nevednost rabijo ter kmete neusmiljeno odirajo, češ, da jim bodo sina oprostili vojaštva. — Res je, vojaštvo je ljudem huda nadloga, ali potrebno je, ker brez dobrega vojaštva bi pohlepni sosede našo državo na kose raztrgali.

Postava je ostra, vendar po jemlje ozir na posebne rodovinske in druge državljanke razmere ter dopušča, da se mladeniči vojaštva popolnem oprostite, ali da se ne kličejo v dejansko službo, dovoljuje tudi druge olajšave v posebnih razmerah.

Da bi se odpravile krivice in sleparije, ki se godé, izdal je nek c. k. častnik natanjčen in lahko razumljiv poduk o tej stvari v nemškem, laškem, slovenskem in hrvaškem jeziku. Slovenska knjiga, ki se tiska v Lloydovej tiskarnici, pride prihodnji teden na svetlo. Živo jo priporočamo v zlasti županijskim uredom; naj bi županijski tajniki natanjko se seznanili s to knjigo, da bodo potem lahko srenjčane podučevali, delali jim za primerno plačilo potrebne prošnje in druge vloge ter jih tako varovali krivice in sleparij, katere delajo mej ljudstvom babaški brezvestni pisarji. Izdatelj te knjige, ki je uže mnogo let v naborni komisiji, tedaj izveden gospod, nam

je o tej stvari razodel neznanske goljufije; v pogovoru pravi on: „Dolgoletna skušnja me je učila spoznavati škodo, katero trpé rodovine, ker premalo poznajo postavo. Mej tem, ko tega postava opravičuje, da ostane doma, ker svoje živi in je glava rodovini, pa se zaradi nepoznanja postave vendar v vojake vzame, skuša drug po ovinki to doseči, kar je nasprotno jasnim besedam brambene postave. Da se to stanje zboljša, zato sem to pisal“ itd.

Župani in županijski tajniki, priskrbite si tedaj omenjeno knjigo, seznanite se z njo in lahko boste mnogo koristili srenjčanom. C. k. okrajna glavarstva vam jo lahko preskrbē.

Slovensko literarno društvo na Dunaji. Té dni so osnovali slovenski dijaki na Dunaji novo društvo, kateremu je namen: „gojiti slovensko slovstvo in se vaditi vednosti in umetnosti v društvenih zborih. Društvo bo tedaj samo sebi šola, v kateri se bodo udje urili in pripravljali za delovanje na slovstvenem polju. V vseh podjetjih vodijo društvenike samo taki vzori, kateri edino koristijo po njih prepričanji slovenskemu narodu. Lepe besede pesnikove: „Sveto služimo sveti domovini“, bodo društvu vedvo pred očmi.

Društvo zboruje na mesec dvakrat, oziroma na potrebe trikrat ali štirikrat. Na vsakem zboru mora biti na dnevnem redu berilo ali pogovor o kakoršni koli prikazni na polju vednosti in umetnosti.

Ker je društvu za razne namene potreba gmotne podpore, vabi drage rojake, da ga podpirajo ko ustanovniki in podporniki. Ustanovnik je vsakedo, kedor podari društvu deset gold. Podporniki plačujejo dva gold. na leto“.

Mlademu društvu na čelu so naslednji gospodje: Predsednik: Anton Terstenjak. Podpredsednik: Josip Hubad. Tajnika: France Podgornik, Karlo Štrekelj. Odbornik: Janez Šubic. Blagajnik: Matevž Suhač. Knjižničar: Davorin Hostnik. — Svoj sedež ima društvo na Dunaji, III. Schützengasse 24.

„Edinost“ se popolnoma zлага z načeli važnegu društva za slovenski narod. Literatura je temelj omiki vsacega naroda, mi pa smo sedaj le borno imeli. Pozivljamo vse pisatelje naj pristopijo ko delavni udje v društvo, da delajo za prospeh domovine, da podajajo narodu zdrave dušne hrane, da se mladež nasrka domačih proizvodov, ljubezni do naroda. Pozivljamo vse premožne Slovence, naj podpirajo materijalno to blago društvo, oni ki niso zmožni duševno pomagati, naj koristijo materijalno, sezite v žep in položite svoj obolus na altar domovine. Mlademu društvu pa želimo krepek razvoj v slogi in edinosti.

Mrtvo dete moškega spola se je našlo v veži neke hiše v cunjah zavito; zdravniki so izrekli, da ima okoli 7 dni. Policija išče nečloveške matere.

V morje sta pala dva mlada učenca, ki sta skakala ob bregu morja igrajoč se. Nakopičilo se je polno ljudstva, a noben ni imel srčnosti, da bi skočil bil v mrzlo kopaljo, dokler ni rek ognjegasec po naključbi tija prišel, in z velikim trudom otel smrti oba dečka.

Nova slovenska knjiga

je: „Zemljepisna začetnica“. V Ljubljani 1879. Založil in natisnil J. R. Milic. To knjižico izdaje „slovensko učiteljsko društvo“. — Leta 1868. in 1869. namreč je prinašal „Učiteljski Tovariš“ uvod v zemljepisje — popularno v dvogovoru — spisan; govorjenje je bilo tudi o Koroškem in Kranjskem, njiju gorâ in vodâ, obrtnosti in trgovstvu. Oče in Janezek sta prišla leta 1870. tudi na Štajersko, a tam sta se ustavila, t. j. pričeto delo se nij nadaljevalo. — Založništvo ima na razpolaganje še nekaj ponatisov teh razprav, ki bi morda učiteljem pri razlaganji zemljepisja koristile ali sploh v zabavo služile. Šolsko knjiga ti pogovori nijso, — pravi „Tov.“ — naj služijo le toliko časa, dokler kdo kaj boljšega ne sestavi; tudi statistične date so zastarele, a kdor išče poduka v tej knjižici, ga bodel našel toliko, kakor da bi prebral debele knjige. „Začetnica“ obsega 13 pol v 8° na 194 straneh. Udje slov. učit. društva dobivajo knjigo zastonj, ako se oglasijo zanjo; dobivala se pa tudi bode pri uredništvu „Učit. Tov.“ za 20 soldov.

Gosp. udom „Sl. Matice“.

Na svetlo so prišle knjige „Sl. Matice“. Čestitl udje naj blagovolijo poslati ponje na dogano št. 7; dobivajo se vsak dan od 8. do 12. dopoldne in popoldne od 2. do 6.

Opomniti moram, da mi je jako teško v redu imeti imenik, ker malo kdo po knjige pride, doslej sem jih moral po najetem človeku okrog pošiljati. Kar se pa letnine tiče, prošeno vsi, naj jo poravnajo, ker drugače ne mora iti dalje. Jaz imam uže brez tega preobilo narodnih poslov.

J. Dolinar, poverjenik.

Za veliki teden!

Obrednik za cerkvenike

ali

natanjčen poduk

za vse

cerkvene služabnike

dobiva se v platno vezan po 30 kr. v Ljubljani pri M. Gerberju, v Celju pri J. Schmidt-u, bukvozezu.

